

На сьогоднішній день в компаніях активно відбувається перегляд підходу до оцінки персоналу. Відмінною рисою стає застосування цілого комплексу різних методів, спрямованих на оцінку відповідності безлічі показників і критеріїв. Для проведення даного типу оцінки широко використовуються закордонні методи оцінки на вітчизняний ґрунт, але досвідчені керівники і співробітники HR-відділів стикаються зі складнощами в їх застосуванні.

На жаль, поки не існує єдиної системи для вирішення всіх виникаючих проблем. Щоб звести ці складності до мінімуму, рекомендується залучати кваліфікованих консультантів, які допоможуть роз'яснити необхідність проведення процедури, підготувати і реалізувати.

Для отримання достовірної інформації необхідно точно і об'єктивно виділити показники, за якими проводиться оцінка. У цьому випадку важливо встановити чіткі і продумані критерії оцінки персоналу.

При розробці критеріїв оцінки персоналу потрібно враховувати специфіку діяльності організації, сегмент ринку, в якому вона працює, цілі і завдання оцінки – тобто те, що планується від неї отримати. Також необхідно визначити, які з критеріїв будуть пріоритетними. Наприклад, при оцінці лінійного персоналу, основним критерієм може бути якість роботи: відсутність помилок, дотримання стандартів обслуговування, дисципліна, лояльність, обсяг роботи.

Можливості оцінки персоналу дозволяють HR-службам більш ефективно проводити кадрову політику, а керівникам приймати грамотні управлінські рішення, спрямовані на підвищення результативності персоналу.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК МІСТА ЧЕРЕЗ ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ

Михайлова К.В.

Науковий керівник – Владимирова М.С., канд. екон. наук, асистент

Перехід від індустріального до інформаційного суспільства змінили природу глобальних взаємин у світі, джерел переваг конкуренції і можливостей для економічного й соціального розвитку міст.

Сьогодні в малих, середніх та окремих великих містах України через низький рівень забезпечення ІКТ спостерігається обмеження можливостей для розвитку та нормальної життєдіяльності, що призводить до виникнення значної «інформаційної нерівності» територій. «Інформаційна нерівність» є головною причиною зменшення конкурентоспроможності територій та постійного поглиблення «соціально-

економічної нерівності» – розшарування суспільства за рівнем доходів, складу сім'ї, рівнем освіти.

У багатьох країнах світу сьогодні реалізуються амбіційні проекти з розвитку сучасної міської інфраструктури на базі широкого використання досягнень сучасних технологій, особливо – засобів ІКТ. Ця концепція, що переважно спрямована на розвиток малих та середніх міст, має назву Smart City («Розумне місто»). В якості головних її складових можна виділити: енергозбереження, екологічність, безпечність, доступність різних послуг та електронне урядування, що забезпечує комфортність проживання в такому місті та розвиток його конкурентоспроможності.

В основу концепції покладено той факт, що розвиток ІКТ напряму впливає на розвиток конкурентоспроможності, і особливо це стосується малих територій, які не мають інших джерел переваг у конкуренції з великими містами-мегаполісами. Інтернет у ХХІ сторіччі став великим «вирівнювачем» можливостей для мешканців/ підприємців, які проживають у малому місті та в мегаполісі. А тому, саме технологічний розвиток малих та середніх міст згідно з кращими світовими концепціями Smart City вбачається єдиним можливим шляхом подолання економічної стагнації та забезпечення стійкого розвитку цих громад за рахунок:

- активізації та розвитку малого підприємництва з використанням ІКТ;
- підвищення потенціалу громади за рахунок створення нових можливостей для особистого розвитку;
- упровадження технологій електронного урядування в усі процеси управління та життєдіяльності міста, що призведе до оптимального «розумного» управління, використання й розвитку наявних ресурсів;
- підвищення прозорості та відкритості органів влади, зменшення корупційних ризиків, підвищення якості послуг, залучення додаткових інвестицій та налагодження міжнародної співпраці.

З метою протистояння сучасним економічним викликам ХХІ століття та становлення нових форм ефективного управління містом у Європейському Союзі розроблено та активно запроваджується модель European Smart Cities. Зазначена модель забезпечує підвищення конкурентоспроможності та сталий розвиток малих, середніх та великих міст через масштабне використання технологій електронного урядування.

Європейська модель передбачає взаємопов'язаний розвиток 6 ключових сфер життєдіяльності з широким використанням технологій е-урядування та е-демократії: розумне урядування, розумна економіка, розумна мобільність, розумні люди, розумне довкілля, розумне життя.

Головною стратегічною метою є створення типової моделі підвищення конкурентоспроможності та забезпечення сталого розвитку міст України «Розумне місто» на базі європейської моделі European Smart Cities для подальшого поширення в інших регіонах України, а також розробка «дорожньої мапи» – конкретного переліку проектів реалізації цієї моделі. Зазначена модель повинна бути зорієнтована на розвиток малих, середніх та окремих великих міст України (з населенням 100 – 250 тис. осіб).

Отже, можна зробити висновок, що «Розумне місто» з чітко визначеними маркерами розвитку стосовно всіх галузей економіки повинна стати базовим орієнтиром для розвитку малих та середніх міст України в сучасних умовах.

ПЕРЕТВОРЕННЯ ЗАНЕДЬБАНОЇ ТЕРИТОРІЇ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ В ЗОНИ РЕКРЕАЦІЇ

Дмитрук К.О.

Науковий керівник – Гнатченко Є.Ю., канд. економ. наук, доцент

Місто як культурний простір є системою, що самоорганізується та націлена на відтворення і оновлення міського способу життя з плином часу. Сьогодні ключовою характеристикою сучасних міських і публічних просторів є здатність до трансформації. Однією з важливих рис актуальних суспільних просторів є відмова від закріплення за ними однієї функції. Прості, легко прочитувані, зрозумілі, завжди однакові монофункціональні простори вже не цікаві; швидкість, інтенсивність, різноманіття сучасного урбаністичного життя висувають до міських просторів інші вимоги і попитом користуються простори-трансформери.

На даний момент на території України налічується близько тисячі промислових підприємств, заснованих за часів СРСР, які припинили свою роботу. Приміщення таких заводів своїм запусінням наводять жах на городян. Вони є якимось тягарем для міського бюджету і міського середовища в цілому. Заводи, які припинили функціонування, займають велику територію, яка простоює і не приносить доходу, а також сірі непоказні напівруїни не є культурно-естетичним елементом для навколишнього середовища.